

## Bài Học 4

\* 18 Tháng 10 – 24 Tháng 10

# Nghe Theo Và Làm Theo



**Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** *Gia-cơ 1:23, 24; Ma-thi-ơ 19:16-22; Lu-ca 6:27-38; Rô-ma 8:2-4; 12:9-18; 2 Phi-e-rơ 1:4.*

**Câu Gốc:** “Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình” (Gia-cơ 1:22).

Jean Francois Gravelot còn được gọi là Blondin vì mái tóc vàng của anh ta. Blondin nổi tiếng vì anh là người đã bước ngang thác Niagara Falls trên một sợi dây bắt ngang thác nước. Tháng 9 năm 1860, Hoàng tử xứ Wales chứng kiến Blondin bước ngang thác và trên lưng lại còn vác thêm người phụ diễn của mình. Khi đã đến bên này bờ, Blondin hỏi Hoàng tử rằng ông có muốn Blondin cống ông đi qua bờ bên kia của thác nước không. Hoàng tử khâm phục Blondin vô cùng và chứng kiến khả năng Blondin có thể làm được, nhưng ông chưa sẵn sàng để được cống sang thác nước.

Ý câu chuyện cho chúng ta thấy là việc thấy và nghe không cũng chưa đủ, nếu thật tin, chúng ta cần phải có sự tin cậy nữa. Đó là những điều kiện chúng ta cần có để có được một mối tương quan mật thiết với Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể tin Chúa, tin vào lẽ thật và chân lý của phúc âm và sự chắc chắn của ngày Chúa Trở lại. Nhưng cho dầu chúng ta có hết thảy mọi điều ấy, chúng ta vẫn chưa thật sự dâng đời sống mình cho các chân lý ấy nếu chúng ta không bày tỏ qua việc làm của mình. Đó là lý do vì sao Gia-cơ dạy, “chớ lấy nghe làm đủ” mà phải thực hành nữa.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về làm theo Lời Chúa có nghĩa gì với những người đã được cứu bởi ân điển.

## Biết Kẻ Thù Của Mình Là Ai

Có người nói, “Kẻ thù của tôi là kẻ mà tôi nhìn thấy trong gương mỗi sáng.” Đây cũng chính là tư tưởng mà Gia-cơ muốn chúng ta ý thức: Kẻ thù nguy hiểm nhất của chúng ta là chính bản thân mình! Sự cứu rỗi bắt đầu khi chúng ta có thể nhìn thấy sự thật con người mình, chứ không phải là con người mình tưởng mình là.

**Đọc** Gia-cơ 1:23, 24. Ông tả về ai đây? Căn bản của vấn đề là gì?

---

---

---

Không có gì là sai khi chúng ta muốn sửa soạn hay làm đẹp cho mình cả. Nhưng cũng có nhiều người tiêu phí rất nhiều thì giờ và tiền bạc để làm cho mình đẹp hơn hoặc trông được hơn. Chúng ta cần nhớ là mình đừng tự lừa dối mình. Gia-cơ nói chúng ta cần có một cái nhìn thật về con người của mình, cho dầu chúng ta có thể không thích điều mình thấy.

**Đọc** Ma-thi-ơ 19:16-22 và Ma-thi-ơ 26:33-35, 69-75. Hình ảnh mà hai người này nhìn thấy về chính họ khác gì với con người thật của họ? Cho biết hành động khác nhau của họ đối với lời Đức Chúa Giê-su nói về họ ra sao?

---

Người trẻ tuổi giàu có tưởng là mình đã giữ hết thảy các điều răn. Rồi chàng ta bị thách đố phải có một sự vâng lời mới khác. Một sự vâng lời làm điều mà chàng ta đã chưa từng nghĩ đến. Sự vâng lời ấy đòi hỏi sâu xa hơn chỉ là giữ một số điều lệ (Đọc Rô-ma 7:7)

Phi-e-rơ, giống như người trẻ tuổi kia, cũng có một hình ảnh sai lạc về chính cá nhân mình. Ông nói rằng ai cũng có thể sa ngã và bỏ Chúa, chứ về phần ông, ông chẳng bao giờ để điều ấy xảy đến với mình. Nhưng cả hai người, Phi-e-rơ và người trẻ tuổi không hiểu rằng tội lỗi có thể níu kéo họ cách rất dễ dàng. Cả hai cùng lầm tưởng tình trạng thực sự của đời sống thuộc linh của mình.

**Thường khi người ta dễ thấy những lỗi lầm và yếu kém của người khác mà không dễ thấy lỗi lầm của mình. Tận trong thâm tâm chúng ta, chúng ta thật biết những lỗi lầm và yếu kém của mình nhưng ít khi nào chúng ta nhìn nhận điều ấy. Hãy dò xét lòng bạn. Bạn nghĩ mình có cần một Đấng Cứu Chuộc không?**

## Hãy Làm Theo Lời

Đọc Gia-cơ 1:22. Bản dịch Kinh Thánh trong nguyên bản tiếng Hy-Lạp nói rằng, “Hãy làm theo Lời”. Trong mấy chữ này, ông Gia-cơ đã hòa hợp hai chữ, “làm” và “là” với nhau. “Làm như Lời” và “Mang Lời thành Hành Động”. Ông cho cả hai thái độ ấy là cần thiết và ngang hàng với nhau. Nhưng cả hai điều ấy, như là hai mặt của đồng tiền, chúng không tách ra riêng rẽ được. Chúng ta phải thực hành Lời Chúa. Bản tiếng Hy-Lạp nguyên thủy của các chữ này có nghĩa là, phải là thể hiện Lời Chúa liên tục, hôm nay, ngày mai, và luôn luôn chứ không chỉ một lần hay là trong tương lai mà thôi.

Chúng ta phải trở nên mới trong Đức Chúa Giê-su. Và kết quả của sự “trở thành” của chúng ta, chúng ta thực hành những điều mà Chúa dạy chúng ta. Chúng ta không chỉ làm vì đây là luật pháp như người trai trẻ giàu có, nhưng chúng ta làm vì chúng ta đã “trở thành” như Lời Chúa dạy.

**Đọc** Lu-ca 6:27-38. Những hành động nào chúng ta phải có tiếp theo?

---

---

---

“Hãy yêu kẻ thù mình” “Ai xin hãy cho . . . đừng đòi lại nếu ai đoạt của mình” “Hãy thương xót như Cha các người thương xót” Nghe dường như không là điều thực hiện được. Phải, thật vậy, nếu chúng ta tự làm những điều này bởi sức riêng mình. Lòng yêu thương không đến dễ dàng với bản chất tội lỗi của con người. Bởi vậy Đức Chúa Giê-su mới giảng tiếp về hai cây khác nhau và trái sanh bởi mỗi cây (Lu-ca 6:43-45).

Trong Ga-la-ti đoạn 5, Phao-lô cũng nói đến việc làm của xác thịt (câu 19 - 21) và trái của Thánh Linh (câu 22, 23). Và thật nếu chúng ta cố gắng bởi sức mình, thật khó làm được, nhưng nếu có sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh, chúng ta có được một kết quả khác, kết quả là tình yêu thương và sự vâng phục.

**Hãy nghĩ đến một lần nào đó mà bạn làm điều lành vì bị bắt buộc phải làm. Và so sánh đến một lần nào khác mà bạn làm điều lành vì bạn muốn làm và làm trong sự vui mừng. Suy nghĩ về sự khác biệt của cả hai lần và so sánh thấy lần nào là dễ dàng làm hơn.**

---

---

## Luật Pháp Mang Lại Sự Tự Do

Gia-cơ lặp lại những lời của Thi thiên đã gọi luật pháp là trọn vẹn và luật pháp mang lại sự tự do (Thi Thiên 19:7; 119:45). Nhưng ông khẳng định rằng luật pháp không rửa sạch tội hay cứu được chúng ta được. Luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tình yêu không vụ lợi của Đấng Christ. Nhưng nếu chúng ta chỉ thấy mà thôi, điều ấy không làm chúng ta hoàn thiện hay cứu chúng ta được. Muốn được cứu chúng ta phải biết nhờ cậy nơi quyền lực của tình yêu của Chúa làm việc trong đời sống mình.

**Đọc** Rô-ma 8:2,4 và 2 Cô-rinh-tô 3:17,18. Điều gì cho thấy luật pháp cũng có thể là một dụng cụ của sự chết, mà cũng có thể là chìa khóa mang đến sự tự do và sự sống?

---

---

---

Trong Rô-ma 2:13, Phao-lô cũng đồng ý rằng “chỉ nghe” luật pháp không thôi chưa đủ cho một người trở nên trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời. Người ta chỉ có thể được xem là trọn vẹn nếu họ vâng phục luật pháp. Và như Phao-lô nói, chúng ta phải thực hành luật pháp và ghi khắc luật pháp Chúa trong lòng mình. Và chúng ta chỉ có thể thực hành luật pháp nhờ sự hỗ trợ của Đức Thánh Linh trong lòng chúng ta. Và chỉ có vậy thì luật pháp mới mang sự tự do khỏi tội lỗi đến cho chúng ta.

Như vậy vấn đề không phải là ở luật pháp mà là ở nơi chúng ta. Chúng ta cần phải quên mình là ai và hãy chỉ trông cậy nơi một Đấng có thể cứu mình. Ấy là Giê-su Chúa Cứu Thế. Không có Ngài thì luật pháp chỉ là để đoán xét tội lỗi chúng ta. Nhưng ở trong Ngài thì chúng ta thành những người mới (2 Cô-rinh-tô 5:17) đã được cứu khỏi tội lỗi (Giăng 8:36).

Chúng ta là những người đã được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời rồi. Nhưng chúng ta không muốn bị trượt ngã lại vào gông cùm của tội lỗi. Trong Đức Chúa Giê-su Christ, chúng ta đã được tha mọi tội lỗi mình và trở thành những con người có một đời sống mới. Trong đời sống mới này chúng ta có thể vâng phục luật pháp. Chúng ta không vâng phục luật pháp để được cứu. Nhưng chúng ta vâng phục vì chúng ta biết mình đã được tha tội và đã được cứu.

**Hãy suy gẫm điều này, nếu là một tội nhân đáng tội chết, cho dầu chúng ta có giữ luật pháp bao nhiêu, có làm cho chúng ta không bị chết không? Nhưng nếu chúng ta đã được tha tội, và Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta thoát khỏi gông cùm của tội lỗi và Ngài biểu chúng ta hãy giữ luật pháp Ngài, thì chúng ta thấy thế nào?**

---

---

## Vô Ích Hay Hữu Ích

**Đọc** Gia-cơ 1:26, 27 và so sánh với Ma-thi-ơ 25:35, 36, 40 và Rô-ma 12:9-18. Qua các câu này, bạn giải thích Cơ đốc giáo thật sự là gì?

---

---

---

---

Nếu Đức Chúa Giê-su, Gia-cơ hay Phao-lô đã muốn cho thấy thế nào là một Cơ-đốc nhân thì họ đã nhấn mạnh một Cơ-đốc nhân phải là một Cơ-đốc nhân hữu ích. Chúng ta có thể trở thành một Cơ-đốc nhân hữu ích qua sự yêu thương của mình với “một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta” (Ma-thi-ơ 25:40). “Biện luận hùng hồn nhất cho Tin lành ấy là một Cơ đốc nhân có tình yêu thương và cũng là đáng được yêu thương.” Ellen G. White, *Ministry of Healing* (Mục Vụ Chữa Lành) trang 470. Phúc âm của Chúa, bà White giải thích, “là sống một nếp sống thế nào để mang lại ảnh hưởng của tình yêu thương của mình. Đó không phải là việc dễ dàng; vì muốn mang ảnh hưởng ấy đến cho những người chung quanh, đòi hỏi chúng ta sự cố gắng, tính quên mình, và phải có kỷ luật”.

Trong hai câu này, Gia-cơ đã cho thấy cách chúng ta sống sẽ mang lại kết quả mà người chung quanh sẽ nhận biết. Một điều ông nhấn mạnh ấy là lời nói của mình. Thay vì có những lời hung dữ cộc cằn, chúng ta phải biết gìn giữ lời nói của mình đừng làm tổn thương người khác. Ông cũng nhắc đến những kẻ mồ côi và người góa bụa là thành phần rất nghèo khổ trong xã hội thời ấy. Họ là những người cần sự yêu thương và chăm sóc của chúng ta hơn cả; và họ sẽ chẳng có gì để trả lại sự nhân từ và lòng ân cần của chúng ta cả. Đối với Đức Chúa Trời, khi chúng ta làm điều gì cho những kẻ hèn mọn nhất, chúng ta đã tỏ cho thế giới biết chúng ta là môn đồ của Đức Chúa Giê-su.

**Bạn để ra bao nhiêu thời giờ và năng lực của mình để giúp đỡ những người cần được giúp đỡ? Câu trả lời của bạn cho thấy đức tin của bạn “hữu ích” đến đâu?**

---

---

---

---

**Thứ Năm** \*23 Tháng 10

## Không Giống Thế Gian

**Giữ** lấy mình khỏi sự ô uế của thế gian” có nghĩa gì? Có ai làm được điều ấy chẳng? Xin cũng đọc 1 Giăng 2:15, 16; 2 Phi-e-rơ 1:4.

---

---

---

---

---

Có một số người nghĩ rằng càng sống xa thế gian thì họ sẽ tránh được các sự cám dỗ của thế gian. Điều ấy cũng đúng. Chúng ta nên tìm mọi cách để tránh xa khỏi các sự cám dỗ, nhất là những cám dỗ mà chúng ta biết mình rất dễ ngã lòng. Nhưng những vấn đề chúng ta có và lòng yếu đuối của cá nhân chúng ta thì lúc nào chúng cũng đi theo chúng ta, đâu bất cứ nơi nào. Cái khúc mắc của tội lỗi, phần lớn ấy là không phải vì tội lỗi luôn luôn ở môi trường quanh chúng ta, nhưng mà vì nó ở trong ta, trong lòng ta! Ấy là nơi trận chiến thiện ác xảy ra. Và chúng ta phải tranh đấu trong cuộc chiến ấy đâu bất cứ chúng ta ở đâu hay trốn chạy nơi nào.

Có một tư tưởng thú vị cho rằng khi chúng ta cố gắng giải quyết một vấn đề nào thì dường như nó lại làm những vấn đề khác trở nên lộ rõ hơn. Chẳng hạn khi chúng ta dọn sạch một khoảng nào đó của một căn phòng, thì sự sạch sẽ ấy lại làm sự dơ bẩn của các phần khác trong phòng càng nổi bật hơn. Trong đời sống thuộc linh cũng vậy. “Khi chúng ta càng đến gần cùng Đức Chúa Giê-su, mắt chúng ta sẽ nhìn thấy tinh tường hơn, và vì vậy chúng ta sẽ nhận thấy sự thiếu kém của mình rõ ràng hơn khi chúng ta so sánh mình với sự toàn thiện của Ngài.” Phỏng trích E.G. White, *Steps to Christ*, trang 64.

Tôn giáo thật đưa một người đến sự đói khát cho một mối tương quan sâu sắc hơn với Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 5:6). Đức Chúa Giê-su dành rất nhiều thì giờ để tịnh tâm và cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha. Ngài làm vậy vì Ngài cần biết được ý Cha Thiên Thượng của Ngài. Nhưng Đức Chúa Giê-su cũng không vì vậy và cắt đứt mối liên hệ của Ngài với những người quanh Ngài. Ngài đi đến nơi nào người ta đến. Ngài đưa tay ra cứu vớt, rờ, chạm những kẻ cần Ngài. Ngài đập đổ thành trì của mọi sự kỳ thị và nghi kỵ. Ngài mang tin lành về sự sống đời đời đến cho mọi người (Giăng 4:28-35).

Đức Chúa Giê-su và các Cơ-đốc nhân của thế kỷ thứ nhất có một lối sống, cách ăn uống khác với những người không phải người Do Thái của cả thế giới quanh họ. Nhưng cách sống khác thường của họ không bao giờ là lý do ngăn cản họ chia sẻ niềm tin của mình với người khác. Họ đã đi khắp nơi bất cứ nơi nào thuộc đế quốc La-Mã thời ấy. Nhờ vậy mà tin lành của Chúa đã được giảng ra khắp nơi cho cả toàn thế gian, đầu thế gian ấy thuộc dưới quyền thống trị của một chính quyền tàn ác và đầy tội lỗi của La-Mã.

# Thứ Sáu

\*24 Tháng 10

## Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Giê-su đã mặc lấy lớp áo của người phạm, vì Đức Chúa Trời biết hết thảy thể nhân đều là người phạm. Nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời, chúng ta cũng sống những đời sống trong sạch và cao cả như thể Đấng Cứu Thế đã sống vậy” – Phỏng trích E. G. White, *Our Father Cares* (Vì Cha Để Tâm Vào), trang 69.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy nghĩ thêm về tư tưởng là một người thực hành Lời Chúa thay vì là một người chỉ tin Lời Chúa mà thôi. Sự khác nhau của hai người này khi chung cuộc là gì?
- 2 Bạn nghĩ gì về việc có những người nói rằng nhờ ân điển của Đấng Christ, họ đã được tự do và không bị ràng buộc bởi luật pháp nữa. Bạn nghĩ ý họ muốn nói gì? Và bạn có câu trả lời nào cho họ?

## Bài Học 4

\* 18 Tháng 10 – 24 Tháng 10

# Nghe Theo Và Làm Theo



**Độc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này:** *Gia-cơ 1:23, 24; Ma-thi-ơ 19:16-22; Lu-ca 6:27-38; Rô-ma 8:2-4; 12:9-18; 2 Phi-e-rơ 1:4.*

**Câu Gốc:** “Hãy làm theo lời, chớ lấy nghe làm đủ mà lừa dối mình” (Gia-cơ 1:22).

Jean Francois Gravelot còn được gọi là Blondin vì mái tóc vàng của anh ta. Blondin nổi tiếng vì anh là người đã bước ngang thác Niagara Falls trên một sợi dây bắt ngang thác nước. Tháng 9 năm 1860, Hoàng tử xứ Wales chứng kiến Blondin bước ngang thác và trên lưng lại còn vác thêm người phụ diễn của mình. Khi đã đến bên này bờ, Blondin hỏi Hoàng tử rằng ông có muốn Blondin cống ông đi qua bờ bên kia của thác nước không. Hoàng tử khâm phục Blondin vô cùng và chứng kiến khả năng Blondin có thể làm được, nhưng ông chưa sẵn sàng để được cống sang thác nước.

Ý câu chuyện cho chúng ta thấy là việc thấy và nghe không cũng chưa đủ, nếu thật tin, chúng ta cần phải có sự tin cậy nữa. Đó là những điều kiện chúng ta cần có để có được một mối tương quan mật thiết với Đức Chúa Trời. Chúng ta có thể tin Chúa, tin vào lẽ thật và chân lý của phúc âm và sự chắc chắn của ngày Chúa Trở lại. Nhưng cho dầu chúng ta có hết thảy mọi điều ấy, chúng ta vẫn chưa thật sự dâng đời sống mình cho các chân lý ấy nếu chúng ta không bày tỏ qua việc làm của mình. Đó là lý do vì sao Gia-cơ dạy, “chớ lấy nghe làm đủ” mà phải thực hành nữa.

Tuần này chúng ta sẽ nghiên cứu về làm theo Lời Chúa có nghĩa gì với những người đã được cứu bởi ân điển.



## Biết Kẻ Thù Của Mình Là Ai

Có người nói, “Kẻ thù của tôi là kẻ mà tôi nhìn thấy trong gương mỗi sáng.” Đây cũng chính là tư tưởng mà Gia-cơ muốn chúng ta ý thức: Kẻ thù nguy hiểm nhất của chúng ta là chính bản thân mình! Sự cứu rỗi bắt đầu khi chúng ta có thể nhìn thấy sự thật con người mình, chứ không phải là con người mình tưởng mình là.

**Đọc** Gia-cơ 1:23, 24. Ông tả về ai đây? Căn bản của vấn đề là gì?

---

---

---

Không có gì là sai khi chúng ta muốn sửa soạn hay làm đẹp cho mình cả. Nhưng cũng có nhiều người tiêu phí rất nhiều thì giờ và tiền bạc để làm cho mình đẹp hơn hoặc trông được hơn. Chúng ta cần nhớ là mình đừng tự lừa dối mình. Gia-cơ nói chúng ta cần có một cái nhìn thật về con người của mình, cho dầu chúng ta có thể không thích điều mình thấy.

**Đọc** Ma-thi-ơ 19:16-22 và Ma-thi-ơ 26:33-35, 69-75. Hình ảnh mà hai người này nhìn thấy về chính họ khác gì với con người thật của họ? Cho biết hành động khác nhau của họ đối với lời Đức Chúa Giê-su nói về họ ra sao?

---

Người trẻ tuổi giàu có tưởng là mình đã giữ hết thảy các điều răn. Rồi chàng ta bị thách đố phải có một sự vâng lời mới khác. Một sự vâng lời làm điều mà chàng ta đã chưa từng nghĩ đến. Sự vâng lời ấy đòi hỏi sâu xa hơn chỉ là giữ một số điều lệ (Đọc Rô-ma 7:7)

Phi-e-rơ, giống như người trẻ tuổi kia, cũng có một hình ảnh sai lạc về chính cá nhân mình. Ông nói rằng ai cũng có thể sa ngã và bỏ Chúa, chứ về phần ông, ông chẳng bao giờ để điều ấy xảy đến với mình. Nhưng cả hai người, Phi-e-rơ và người trẻ tuổi không hiểu rằng tội lỗi có thể níu kéo họ cách rất dễ dàng. Cả hai cùng lầm tưởng tình trạng thực sự của đời sống thuộc linh của mình.

**Thường khi người ta dễ thấy những lỗi lầm và yếu kém của người khác mà không dễ thấy lỗi lầm của mình. Tận trong thâm tâm chúng ta, chúng ta thật biết những lỗi lầm và yếu kém của mình nhưng ít khi nào chúng ta nhìn nhận điều ấy. Hãy dò xét lòng bạn. Bạn nghĩ mình có cần một Đấng Cứu Chuộc không?**

## Hãy Làm Theo Lời

Đọc Gia-cơ 1:22. Bản dịch Kinh Thánh trong nguyên bản tiếng Hy-Lạp nói rằng, “Hãy làm theo Lời”. Trong mấy chữ này, ông Gia-cơ đã hòa hợp hai chữ, “làm” và “là” với nhau. “Làm như Lời” và “Mang Lời thành Hành Động”. Ông cho cả hai thái độ ấy là cần thiết và ngang hàng với nhau. Nhưng cả hai điều ấy, như là hai mặt của đồng tiền, chúng không tách ra riêng rẽ được. Chúng ta phải thực hành Lời Chúa. Bản tiếng Hy-Lạp nguyên thủy của các chữ này có nghĩa là, phải là thể hiện Lời Chúa liên tục, hôm nay, ngày mai, và luôn luôn chứ không chỉ một lần hay là trong tương lai mà thôi.

Chúng ta phải trở nên mới trong Đức Chúa Giê-su. Và kết quả của sự “trở thành” của chúng ta, chúng ta thực hành những điều mà Chúa dạy chúng ta. Chúng ta không chỉ làm vì đây là luật pháp như người trai trẻ giàu có, nhưng chúng ta làm vì chúng ta đã “trở thành” như Lời Chúa dạy.

**Đọc** Lu-ca 6:27-38. Những hành động nào chúng ta phải có tiếp theo?

---

---

---

“Hãy yêu kẻ thù mình” “Ai xin hãy cho . . . đừng đòi lại nếu ai đoạt của mình” “Hãy thương xót như Cha các người thương xót” Nghe dường như không là điều thực hiện được. Phải, thật vậy, nếu chúng ta tự làm những điều này bởi sức riêng mình. Lòng yêu thương không đến dễ dàng với bản chất tội lỗi của con người. Bởi vậy Đức Chúa Giê-su mới giảng tiếp về hai cây khác nhau và trái sanh bởi mỗi cây (Lu-ca 6:43-45).

Trong Ga-la-ti đoạn 5, Phao-lô cũng nói đến việc làm của xác thịt (câu 19 - 21) và trái của Thánh Linh (câu 22, 23). Và thật nếu chúng ta cố gắng bởi sức mình, thật khó làm được, nhưng nếu có sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh, chúng ta có được một kết quả khác, kết quả là tình yêu thương và sự vâng phục.

**Hãy nghĩ đến một lần nào đó mà bạn làm điều lành vì bị bắt buộc phải làm. Và so sánh đến một lần nào khác mà bạn làm điều lành vì bạn muốn làm và làm trong sự vui mừng. Suy nghĩ về sự khác biệt của cả hai lần và so sánh thấy lần nào là dễ dàng làm hơn.**

---

---

## Luật Pháp Mang Lại Sự Tự Do

Gia-cơ lặp lại những lời của Thi thiên đã gọi luật pháp là trọn vẹn và luật pháp mang lại sự tự do (Thi Thiên 19:7; 119:45). Nhưng ông khẳng định rằng luật pháp không rửa sạch tội hay cứu được chúng ta được. Luật pháp chỉ cho chúng ta thấy tình yêu không vụ lợi của Đấng Christ. Nhưng nếu chúng ta chỉ thấy mà thôi, điều ấy không làm chúng ta hoàn thiện hay cứu chúng ta được. Muốn được cứu chúng ta phải biết nhờ cậy nơi quyền lực của tình yêu của Chúa làm việc trong đời sống mình.

**Đọc** Rô-ma 8:2,4 và 2 Cô-rinh-tô 3:17,18. Điều gì cho thấy luật pháp cũng có thể là một dụng cụ của sự chết, mà cũng có thể là chìa khóa mang đến sự tự do và sự sống?

---

---

---

Trong Rô-ma 2:13, Phao-lô cũng đồng ý rằng “chỉ nghe” luật pháp không thôi chưa đủ cho một người trở nên trọn vẹn trước mặt Đức Chúa Trời. Người ta chỉ có thể được xem là trọn vẹn nếu họ vâng phục luật pháp. Và như Phao-lô nói, chúng ta phải thực hành luật pháp và ghi khắc luật pháp Chúa trong lòng mình. Và chúng ta chỉ có thể thực hành luật pháp nhờ sự hỗ trợ của Đức Thánh Linh trong lòng chúng ta. Và chỉ có vậy thì luật pháp mới mang sự tự do khỏi tội lỗi đến cho chúng ta.

Như vậy vấn đề không phải là ở luật pháp mà là ở nơi chúng ta. Chúng ta cần phải quên mình là ai và hãy chỉ trông cậy nơi một Đấng có thể cứu mình. Ấy là Giê-su Chúa Cứu Thế. Không có Ngài thì luật pháp chỉ là để đoán xét tội lỗi chúng ta. Nhưng ở trong Ngài thì chúng ta thành những người mới (2 Cô-rinh-tô 5:17) đã được cứu khỏi tội lỗi (Giăng 8:36).

Chúng ta là những người đã được cứu bởi ân điển của Đức Chúa Trời rồi. Nhưng chúng ta không muốn bị trượt ngã lại vào gông cùm của tội lỗi. Trong Đức Chúa Giê-su Christ, chúng ta đã được tha mọi tội lỗi mình và trở thành những con người có một đời sống mới. Trong đời sống mới này chúng ta có thể vâng phục luật pháp. Chúng ta không vâng phục luật pháp để được cứu. Nhưng chúng ta vâng phục vì chúng ta biết mình đã được tha tội và đã được cứu.

**Hãy suy gẫm điều này, nếu là một tội nhân đáng tội chết, cho dầu chúng ta có giữ luật pháp bao nhiêu, có làm cho chúng ta không bị chết không? Nhưng nếu chúng ta đã được tha tội, và Đức Chúa Giê-su đã cứu chúng ta thoát khỏi gông cùm của tội lỗi và Ngài biểu chúng ta hãy giữ luật pháp Ngài, thì chúng ta thấy thế nào?**

---

---

## Vô Ích Hay Hữu Ích

**Đọc** Gia-cơ 1:26, 27 và so sánh với Ma-thi-ơ 25:35, 36, 40 và Rô-ma 12:9-18. Qua các câu này, bạn giải thích Cơ đốc giáo thật sự là gì?

---

---

---

---

Nếu Đức Chúa Giê-su, Gia-cơ hay Phao-lô đã muốn cho thấy thế nào là một Cơ-đốc nhân thì họ đã nhấn mạnh một Cơ-đốc nhân phải là một Cơ-đốc nhân hữu ích. Chúng ta có thể trở thành một Cơ-đốc nhân hữu ích qua sự yêu thương của mình với “một người trong những người rất hèn mọn này của anh em ta” (Ma-thi-ơ 25:40). “Biện luận hùng hồn nhất cho Tin lành ấy là một Cơ đốc nhân có tình yêu thương và cũng là đáng được yêu thương.” Ellen G. White, *Ministry of Healing* (Mục Vụ Chữa Lành) trang 470. Phúc âm của Chúa, bà White giải thích, “là sống một nếp sống thế nào để mang lại ảnh hưởng của tình yêu thương của mình. Đó không phải là việc dễ dàng; vì muốn mang ảnh hưởng ấy đến cho những người chung quanh, đòi hỏi chúng ta sự cố gắng, tính quên mình, và phải có kỷ luật”.

Trong hai câu này, Gia-cơ đã cho thấy cách chúng ta sống sẽ mang lại kết quả mà người chung quanh sẽ nhận biết. Một điều ông nhấn mạnh ấy là lời nói của mình. Thay vì có những lời hung dữ cộc cằn, chúng ta phải biết gìn giữ lời nói của mình đừng làm tổn thương người khác. Ông cũng nhắc đến những kẻ mồ côi và người góa bụa là thành phần rất nghèo khổ trong xã hội thời ấy. Họ là những người cần sự yêu thương và chăm sóc của chúng ta hơn cả; và họ sẽ chẳng có gì để trả lại sự nhân từ và lòng ân cần của chúng ta cả. Đối với Đức Chúa Trời, khi chúng ta làm điều gì cho những kẻ hèn mọn nhất, chúng ta đã tỏ cho thế giới biết chúng ta là môn đồ của Đức Chúa Giê-su.

**Bạn để ra bao nhiêu thời giờ và năng lực của mình để giúp đỡ những người cần được giúp đỡ? Câu trả lời của bạn cho thấy đức tin của bạn “hữu ích” đến đâu?**

---

---

---

---

**Thứ Năm** \*23 Tháng 10

## Không Giống Thế Gian

**Giữ** lấy mình khỏi sự ô uế của thế gian” có nghĩa gì? Có ai làm được điều ấy chẳng? Xin cũng đọc 1 Giăng 2:15, 16; 2 Phi-e-rơ 1:4.

---

---

---

---

---

Có một số người nghĩ rằng càng sống xa thế gian thì họ sẽ tránh được các sự cám dỗ của thế gian. Điều ấy cũng đúng. Chúng ta nên tìm mọi cách để tránh xa khỏi các sự cám dỗ, nhất là những cám dỗ mà chúng ta biết mình rất dễ ngã lòng. Nhưng những vấn đề chúng ta có và lòng yếu đuối của cá nhân chúng ta thì lúc nào chúng cũng đi theo chúng ta, đâu bất cứ nơi nào. Cái khúc mắc của tội lỗi, phần lớn ấy là không phải vì tội lỗi luôn luôn ở môi trường quanh chúng ta, nhưng mà vì nó ở trong ta, trong lòng ta! Ấy là nơi trận chiến thiện ác xảy ra. Và chúng ta phải tranh đấu trong cuộc chiến ấy đâu bất cứ chúng ta ở đâu hay trốn chạy nơi nào.

Có một tư tưởng thú vị cho rằng khi chúng ta cố gắng giải quyết một vấn đề nào thì dường như nó lại làm những vấn đề khác trở nên lộ rõ hơn. Chẳng hạn khi chúng ta dọn sạch một khoảng nào đó của một căn phòng, thì sự sạch sẽ ấy lại làm sự dơ bẩn của các phần khác trong phòng càng nổi bật hơn. Trong đời sống thuộc linh cũng vậy. “Khi chúng ta càng đến gần cùng Đức Chúa Giê-su, mắt chúng ta sẽ nhìn thấy tinh tường hơn, và vì vậy chúng ta sẽ nhận thấy sự thiếu kém của mình rõ ràng hơn khi chúng ta so sánh mình với sự toàn thiện của Ngài.” Phỏng trích E.G. White, *Steps to Christ*, trang 64.

Tôn giáo thật đưa một người đến sự đói khát cho một mối tương quan sâu sắc hơn với Đức Chúa Giê-su (Ma-thi-ơ 5:6). Đức Chúa Giê-su dành rất nhiều thì giờ để tịnh tâm và cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha. Ngài làm vậy vì Ngài cần biết được ý Cha Thiên Thượng của Ngài. Nhưng Đức Chúa Giê-su cũng không vì vậy và cắt đứt mối liên hệ của Ngài với những người quanh Ngài. Ngài đi đến nơi nào người ta đến. Ngài đưa tay ra cứu vớt, rờ, chạm những kẻ cần Ngài. Ngài đập đổ thành trì của mọi sự kỳ thị và nghi kỵ. Ngài mang tin lành về sự sống đời đời đến cho mọi người (Giăng 4:28-35).

Đức Chúa Giê-su và các Cơ-đốc nhân của thế kỷ thứ nhất có một lối sống, cách ăn uống khác với những người không phải người Do Thái của cả thế giới quanh họ. Nhưng cách sống khác thường của họ không bao giờ là lý do ngăn cản họ chia sẻ niềm tin của mình với người khác. Họ đã đi khắp nơi bất cứ nơi nào thuộc đế quốc La-Mã thời ấy. Nhờ vậy mà tin lành của Chúa đã được giảng ra khắp nơi cho cả toàn thế gian, đầu thế gian ấy thuộc dưới quyền thống trị của một chính quyền tàn ác và đầy tội lỗi của La-Mã.

# Thứ Sáu

\*24 Tháng 10

## Nghiên Cứu Bổ Túc:

“Đức Chúa Giê-su đã mặc lấy lớp áo của người phàm, vì Đức Chúa Trời biết hết thảy thế nhân đều là người phàm. Nhờ quyền năng của Đức Chúa Trời, chúng ta cũng sống những đời sống trong sạch và cao cả như thể Đấng Cứu Thế đã sống vậy” – Phỏng trích E. G. White, *Our Father Cares* (Vì Cha Để Tâm Vào), trang 69.

## Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy nghĩ thêm về tư tưởng là một người thực hành Lời Chúa thay vì là một người chỉ tin Lời Chúa mà thôi. Sự khác nhau của hai người này khi chung cuộc là gì?
- 2 Bạn nghĩ gì về việc có những người nói rằng nhờ ân điển của Đấng Christ, họ đã được tự do và không bị ràng buộc bởi luật pháp nữa. Bạn nghĩ ý họ muốn nói gì? Và bạn có câu trả lời nào cho họ?